

[Jensen-Broby.]

ninger i Henhold til Loven af 22. Juli 1945. Dette Tilsvar vil ikke sjældent være af en saadan Størrelse, at Kravet om dets Erlæggelse straks eller i faa og hurtigt forfaldende Afdrag vil kunne tvinge Skatteyderen til forcerede Realisationer, der ikke alene vil kunne være katastrofale for hans Erhvervsvirksomhed og hans Økonomi i det hele taget, men ogsaa vil kunne medføre Tab af en Del af det offentlige Krav paa ham. Her foreslaas et Organ, der uafhængigt af de Synspunkter, som lægges til Grund for Beregning af Efterbetalingen og for Udmaaling af Bødetilsvaret, frit kan skønne over Skatteyderens Betalingsmuligheder og under rimelig Hensyntagen saavel til hans Velfærd som til det offentlige Tarv kan indrømme ham saadanne Vilkaar, at han bliver i Stand til at afvikle sit Tilsvar.

Den Ordning, der saaledes bevilges af Nævnet, skal omfatte Skatteyderens samtlige Tilsvar over for saavel Stat som Kommune og den fælleskommunale Udligningsfond og skal være bindende ikke alene for Staten og Udligningsfonden, men ogsaa for Kommunen. For det Tilfælde, at Skatteyderens Betalingsvanskeligheder ikke skønnes at kunne afhjælpes gennem Afdrags- og Henstandsordningen, foreslaas det at tillægge Nævnet en Ret til at fremkomme med Indstilling til Finansministeren om Nedsættelse af det Skatteyderen paalagte Bødetilsvar, og Ministerens Afgørelse vil i saa Tilfælde være afgørende ogsaa her for Kommunen.

Dette Nævn skal bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf 4 udnævnes af Finansministeren og 1 af Indenrigsministeren. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, at han til dette Nævn ikke tager ene Embedsmænd, men at han ogsaa faar Folk fra Erhvervslivet, som gennem Skatteraadene og Landskatteretten har Kendskab ikke alene til Skattespørgsmaal, men ogsaa til Erhvervslivets mangedartede Forhold.

Jeg kan med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse i det høje Ting.

Aksel Møller: Den ærede Ordfører for Partiet Venstre, Hr. Jensen-Broby, har jo saa indgaaende beskrevet Lovforslagets Indhold, at jeg ikke behøver at spilde den højtærede Finansministers Tid med en nærmere Gennemgang af Enkelthederne i det.

Det, der interesserer os alle, er vel i og for sig at faa klaret Standpunktet til selve det principielle: paa hvilken Maade

bør man rettelig anvende de Midler, som gennem Formueopgørelsen kommer til Raa-dighed for Staten? Den højtærede Minister har efter vor Opfattelse truffet det rigtige ved at foreslaa, at Provenuet af Efterbetalings- og Bødebeløbene indbetales paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken.

Det er vel i og for sig ikke saa forfærdelig meget værd at føre en stor Diskussion om, hvorvidt de ekstraordinære Krigsudgifter skal dækkes paa den ene eller den anden Maade, saa længe vi ikke har et Beløb, der fuldstændig dækker baade dem og Reguleringskontoen i Nationalbanken. Det, som jeg forstaar er vigtigt og afgørende for den højtærede Minister — og det er ogsaa det vigtigste for mit Parti — er, at de Penge, der paa denne Maade tilvejebringes, ikke giver Anledning til nogen Opsvulmen af Driftsregnskabet. Det gælder om, at disse Penge ikke falder heller det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen og hans Parti saa stærkt i Øjnene, at de kunde finde paa med Henvi-sning til dem at stille yderligere Krav til Statskassen. Derfor tror jeg, det er en rigtig Fremgangsmaade saa hurtigt som muligt at faa dem bragt endeligt og afgørende til Side og afskrive dem paa den Mangelspost, der opstod under Krigen, og som i Øjeblikket er udtrykt i Statens Reguleringskonto. Om den saa til sin Tid maa vokse med de Underskud, som Finanslovsregnskaberne i Fjor og i Aar viser, er en helt anden Historie, og den skal jeg i alt Fald ikke beskæftige mig med ved denne Lejlighed.

Det vilde være interessant — deri giver jeg det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen Ret — at faa nogle Oplysninger om, hvor store Beløb der paa denne Maade kan tænkes at blive anvendt til det ene eller det andet af de Formaal, som Lovforslaget opstiller. Jeg tror nok, man som nogenlunde rigtigt kan regne med, at $\frac{2}{5}$ af Provenuet vil blive Efterbetalinger og $\frac{3}{5}$ vil blive Bøder — i alt Fald viser de Erfaringer, jeg har fra et Skattevæsen, jeg har Lejlighed til at følge paa nærmere Hold, at det ligger deromkring. Hvis man tør gaa ud fra disse Tal, vil det altsaa vise sig, at der af den resterende Milliard, som Kommunerne ikke skal have noget at gøre med — de 300 Millioner af de 1 300 Mill. Kr. har vi nemlig allerede disponeret over til Kommunerne — vil blive 400 Mill. Kr. paa Kontoen Efterbetalinger og 600 Mill. Kr. paa Bødekontoen. Følger vi den Beregning, Lovforslaget anviser i § 1, med Hensyn til hvorledes disse Beløb skal fordeles, viser det sig, at der til Rest vil blive til Afskrivning et Beløb paa Efter-